

ZAWIERZENIE

Nos cum prole pia - benedicat Virgo Maria

DIECEZJA BYDGOSKA, TORUŃSKA I ARCHIDIECEZJA GNIĘŹNIEŃSKA

Maj 2018 Nr 221

15 września 2017- 15 września 2018

ROK OJCA JÓZEFA KENTENICHA

"JESTEŚMY, BO TY JESTEŚ"

Kochana Rodzino Szentszacka!

23 maja 2018 r. wraz z całym Szentszackim Dziełem Rodzin będziemy obchodzili jubileusz 70 lecia powstania Ligi Rodzin. Zainicjowało ją zawarcie Przymierza miłości z MTA przez 41 rodziny w niedzielę Trójcy Świętej w Prasanktuarium. Z tej okazji przebywający w Brazylii Ojciec Założyciel wystosował specjalny list do o. Ticka, który zajmował się duszpasterstwem rodzin. Pisał w nim m.in.:

„Jeżeli Matka Boża ma rzeczywiście uformować zupełnie nową społeczność i nowego człowieka przez Szentszatkę, to musi Ona koniecznie skupić całą swoją potęgę na powołanie i powiększenie grona ludzi szentszackich, którzy będą zdolni do podźwignięcia współczesnych rodzin.

Potwierdza to nasza modlitwa z Oficjum Szentszackiego:

Twoje Sanktuarium – to nasz Nazaret, w którym Chrystus, jak Słońce, promieniuje i swoim przeczystym i jasnym światłem kształtuje życie świętych rodzin.

Pobudza do cichego i głębokiego przeżycia powszedniego dnia w atmosferze rodzinnej miłości. W czasach naznaczonych brakiem zadomowienia Bóg chce przygotować nazaretańskie szczęście rodzinom i uświęcać ich codzienne życie.”

Apostolska Liga Rodzin wraz z Instytutem i Związkiem tworzy Szentszackie Dzieło Rodzin, które choć jest jedną z najmłodszych gałęzi Ruchy Szentszackiego stanowi jego fundament i koronę. Ligę tworzą członkowie i współpracownicy. Współpracownicy stanowią jakby przedpole dla członków Ligi, którzy choć nie mają stałej wspólnoty podejmują formację w duchu zawierzenia in blanco oraz w pełni utożsamiają się z posłannictwem Szentszackim.

Zachęcam wszystkich do odprawienia nowenny przed jubileuszem, rozpoczniemy ją od 14.05. Przy Sanktuarium Zawierzenia rodzinne świętowanie tej uroczystości połączymy z odpustem w dniu 17.06.2018 r. Zapraszam. Życzę obfitych darów i owoców Ducha Świętego i zapraszam 18.05 na spotkanie z Ojcem, które będzie wspólnym wołaniem o dary obiecanego nam Ducha.

Życzę błogosławieństwa Ojca

– s. M. Emanuela

Razem z Tobą Ojcze!

ZATRZYMAJ SIĘ PRZY OJCU...

SŁOWA OJCA

Przyjmijcie obraz Matki Bożej i przygotujcie dla niego godne miejsce w waszych mieszkaniach. W ten sposób staną się one małymi sanktuariami, w których ten cudowny obraz będzie promieniował łaskami i sprawi, że świętym stanie się dom rodzinny i świętymi członkowie rodziny. Nasza MTA spełni swe obietnice, jeżeli i my weźmiemy na siebie obowiązki wynikające z przymierza miłości.

Z Listu Ojca Józefa Kentenicha do o. Ticka

„O. Józef Kentenich w Rodzinie Szensztackiej.

Więź z Ojcem Założycielem”, fragmenty

o. Andrzej Lampkowski, Otwock-Świder, 23. 09. 2017

Droga Rodzino Szensztacka, ...

Przypatrzmy się miejscu Ojca naszej Rodziny z trzech punktów widzenia, wychodząc od:

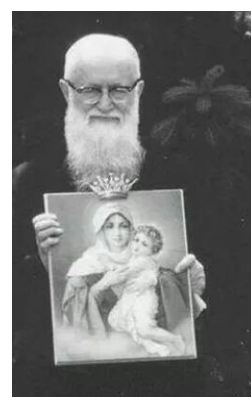
1. powstania Szensztatu;
2. jego historii i rozwoju,
3. struktury i posłannictwa Szensztatu.

Początek i powstanie Szensztatu

Szensztat w pierwszym rzędzie nie jest ani organizacją, ani jakąś określoną ideologią, ani systemem ascetyczno-pedagogicznym. Szensztat jest wydarzeniem żywym, jest życiem; jest czymś, co się wydarza pomiędzy osobami w relacji wzajemnej odpowiedzialności i oddania. Chcemy przez to powiedzieć, że Szensztat powstaje w momencie, w którym zawiera się Przymierze Miłości, z konkretną datą, w konkretnym miejscu, przez konkretne osoby. Miejszem tego Przymierza była mała kapliczka w Schoenstatt, dolinie przyległej do Vallendar; data: 18 października 1914 r., jesień; osoby: ojciec duchowny z małą grupą uczniów i Matka Boża.

Tego 18 października 1914 r. przedstawia i proponuje o. Kentenich, w przemówieniu do młodzieży, „swój plan“: „Przyspieszenie naszego własnego uświęcenia, aby w ten sposób przemienić naszą kaplicę w miejsce pielgrzymkowe“. Mówi: „Bez wątpienia nie jesteśmy w stanie dokonać większego apostołskiego czynu ani pozostawić tym, którzy po nas przyjdą żadnej wartościowszej spuścizny, niż skłonienie naszej Pani i Królowej, aby tutaj umieściła swój tron, rozdawała dary i czyniła cuda łaski“ (Akt założycielski, 18.10.1914).

Ojciec Kentenich ma odwagę uczynić te propozycje, ponieważ doszedł do przekonania, że jest to plan Boga, który on starał się odkryć poprzez wydarzenia; prowadzony praktyczną wiarą w Opatrzność Bożą. Uwierzył, że Najświętsza Panna chciała tam zamieszkać, aby z tego miejsca rozpocząć w przymierzu z nimi, ruch odnowy religijno moralnej. Warunkiem, który stawiała było potraktowanie na serio samouświęcenia, wielkoduszne życie chrześcijańskie i aby jej ofiarowywać ten cały trud i dobrą wolę, ofiary i modlitwy, w formie „wkładów do kapitału łask“. Historia zatroszczyła się o to, aby pokazać, że o. Kentenich nie pomylił się w interpretacji Bożej woli. To Przymierze było kielkiem, zarodkiem rodziny, z którego wytrysnęła jej żywotność i duchowość, jej siła rozwoju i organizacja. Historia Szensztatu jest stałym rozwojem tego Przymierza Miłości w świetle Opatrzności Bożej.

Razem z Tobą Ojczy!

Przymierze posiada jako głównego partnera Maryję, a w niej Boga Trójjedynego. Maryja była zawsze widziana w jedności i zależności od Boga i Jego planu, jako droga i więź, która łączy nas z Panem. Głównym partnerem ze strony człowieka jest o. J. Kentenich, który zaprasza i włącza młodzież do Przymierza, które On zawiera. Ten fakt determinuje, że dla każdego kto należy do Szensztatu relacja z Założycielem nie jest przypadkowa, ale istotna. Włączyć się w Szensztat oznacza włączenie w Przymierze Miłości z 18-tego października 1914 roku; oznacza aktualizację Przymierza początkowego (pierwszego). Zawieramy Przymierze Miłości z Maryją, Matką i Królową Trzykroć Przedziwną i z Założycielem. Czynimy swoim Przymierze Założyciela.

Jest interesujące spojrzeć w tej perspektywie na proces powstawania samego Kościoła. Kościół nie definiuje się w pierwszej kolejności jako organizacja prawna. Jest on rodziną, Ludem Bożym, a jego centrum stanowi wydarzenie historyczne: życie, śmierć i zmartwychwstanie Pana, Nowe Przymierze zawarte Jego krwią. Chrześcijanami stajemy się poprzez chrzest, włączając się w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, stając się tym samym uczestnikami Nowego Przymierza i członkami ciała Chrystusowego. Głębokie zrozumienie Kościoła powinno więc pomóc zrozumieć Szensztat. Natomiast zrozumienie Szensztatu otwiera drogę do zgłębienia misterium Kościoła. Szensztat jest przecież żywą komórką wewnątrz organizmu Ludu Bożego i uczestniczy w jego własnych prawach.

Rozwój i wzrost Szensztatu

Początek Szensztatu nie jest jedyną rzeczą, która rzuca światło na miejsce Założyciela w Ruchu Szensztackim. Czyni to też jego rozwój historyczny.

Założyciel od dzieciństwa posiada w swojej świadomości pewną, prawie wrodzoną ideę: ideał nowego człowieka. Idea ta realizując się powoli i stopniowo staje się coraz bardziej jasna. O. J. Kentenich określił ją później jako ideał Szensztatu: „nowy człowiek w nowej wspólnocie /nowym społeczeństwie“, poruszany poprzez siłę miłości i wolności.

Jako kryterium w jej realizacji przyjął i dał się prowadzić przez podwójne źródło poznania: porządek bytu (*ordo essendi*) wyrażony w naturze rzeczy i Objawieniu Bożym, oraz głos Boga objawiany w wydarzeniach i znakach czasu (*vox temporis*). Pozwolił prowadzić się przez Boga żywego, przez wiarę w Opatrzność Bożą; dał prowadzić się przez porządek bytu; Bóg działa poprzez przyczyny wtórne (*causa secunda*). To nastawienie jest w o. Kentenichu jak druga natura. Nie chodzi o poznanie abstrakcyjne, ale o postawę dziecięcego oddania, szybkiego, radosnego i zdecydowanego, pragnieniem i woli Boga.

Krótko mówiąc: Ojciec J. Kentenich posiadał podstawowe ukierunkowanie, ideę wrodzoną i dominującą, jednak to wiara w Opatrzność Bożą była tym, co wskazywało mu konkretną drogę i stało się przyczyną, dzięki której ideał ten zaczynał przybierać formę, w takim stopniu, w jakim Założyciel, jako głowa Rodziny, interpretował Boży plan dla Szensztatu, prowadził i pokazywał ścieżkę.

O. Kentenich jest też tym, który zrobił najbardziej decydujące kroki w historii rozwoju Ruchu. Mamy na myśli 18 października 1914 r.; 20 stycznia 1942 r., kiedy zdecydował pójść dobrowolnie do obozu koncentracyjnego w Dachau i też 31 maja 1949 r., z konsekwencjami 14 lat krzyża, nie tylko dla niego ale też dla całej Rodziny. Nie wyobrażajmy sobie, że o. Kentenich interpretował i przyjmował te plany Boga jak wyrocznie, lecz widać tu żywą wspólnotę przymierza z członkami Rodziny, w której Ojciec szukał tego planu i razem z Rodziną podejmował przygodę jego realizacji.

Wola pójścia za Ojcem i wysiłek, aby osiągnąć poziom, którego on swoim działaniem i swoimi krokami wymagał, usytuowały Rodzinę w dużej więzi i zależności dziecięcej do jego osoby. W tym sensie osoba i autorytet łączą się organicznie. Nie istnieje „kult“ jego osoby, jak ktoś powierzchownie mógłby myśleć, ale postawa wiary, którą kieruje się w praktyce według sposobu działania Boga. Dla

Razem z Tobą Ojcze!

Szensztatu On jest umiłowanym narzędziem Boga żywego, dlatego uznaje się go w sposób dziecięcy i przystępuje do niego z głębokim oddaniem.

Istnieje zbieżność pomiędzy historią Założyciela i historią Szensztatu: historia Założyciela jest historią jego dzieła i historia Rodziny jest historią Założyciela. Można by prawie mówić o identyczności pomiędzy Ojcem Kentenichem i członkami Rodziny; tak intymne jest połączenie losu, życia i posłannictwa pomiędzy nimi.

Poprzez strukturę i misję Szensztatu

Św. Paweł Apostoł pojmuje siebie jako ojca wspólnot, które założył. „Choćbyście mieli bowiem dziesiątki tysięcy wychowawców w Chrystusie, nie macie wielu ojców; ja to właśnie przez Ewangelię zrodziłem was w Chrystusie Jezusie. Proszę was przeto, bądźcie naśladowcami moimi!” (1 Kor 4, 15-16).

„Wiecie: tak każdego z was zachęcaliśmy i zaklinaliśmy, jak ojciec swe dzieci, abyście postępowali w sposób godny Boga, który was wzywa do swego królestwa i chwały.“ (1 Tes 2, 11-12)

„Słusznie przecież mogę tak o was myśleć, bo noszę was wszystkich w sercu jako tych, którzy mają udział w mojej łasce: zarówno w moich kajdanach, jak i w obronie Ewangelii za pomocą dowodów. Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi [ożywiony] miłością Chrystusa Jezusa.“ (Flp 1, 7-8)

Całkowicie naturalnym było i jest, że wspólnota może widzieć swojego założyciela jako ojca, swojego ojca. Wystarczy spojrzeć na rodziny religijne, jak mówią o swoich założycielach i zwracają się do nich.

Tego doświadczamy w Szensztat ze szczególną intensywnością. Jest faktem, że Bóg obdarował Ojca Założyciela nie tylko byciem Ojcem w sensie powołania do życia nowej wspólnoty duchowej, ale też dał mu postawę głęboko ojcowską. To nie jest dziełem przypadku. Za tym kryją się dwie podstawowe rzeczy: sama struktura Rodziny jest wyraźnie patrocentryczna, a po drugie jej posłannictwo dla dzisiejszych czasów rozumie się jako głoszenie i życie nowego obrazu ojcostwa. Wewnętrzne prawo dynamiki Szensztatu posiada jako ostateczny cel Boga Ojca. Duchowość szensztacka polega na podążaniu w rodzinie, z Maryją, przez Chrystusa, w mocy Ducha Świętego, do Ojca. Ojciec jest źródłem „skąd pochodzi cała rodzina“ (Ef 3,15) i jednocześnie ostatecznym jej celem.

Szensztat zdefiniowało się jako Ruch maryjny i właśnie z powodu swojej maryjności stało się najwyraźniej ruchem patrocentrycznym. Maryjność dąży z konieczności wrodzonej ku Trójcy Świętej: do Syna, do Ducha Świętego, do Ojca. „Przez Maryję do Jezusa“ (*Per Mariam ad Jesum*) – brzmi dewiza, którą Szensztat uczyniło swoją od samego początku. W Maryi odnajdujemy witalnie Chrystusa i czynimy swoim rytm życia Pana: „Przychodzę od Ojca i idę do Ojca“ (por. J 16, 5. 10. 28). Chrystus i Maryja prowadzą nas do Ojca i udzielają nam Ducha Świętego, który wzbudza w nas Ducha przybrania za synów (dzieciństwa).

Tak Przymierze Miłości, które zawieramy w Szensztat biegnie ku Bogu Ojcu. Z tego powodu bierze się w Rodzinie ten wyróżniający ją charakter patrocentryczny. W ten sposób staje się też wyraźnie Ruchem dzieciństwa, który chce w wyjątkowy sposób żyć i pielęgnować dzieciństwo Jezusa w stosunku do Boga Ojca. W ten sposób patrocentryzm w porządku nadprzyrodzonym spowodował patrocentryzm w porządku ludzkim; poprzez podkreślenie i wyróżnienie figury Założyciela jako obrazu i reprezentanta Boga Ojca. Istnieje więc organizm, w którym rozważamy pierwszy punkt połączenia: Maryja prowadząca nas organicznie przez Chrystusa do Ojca, a w konsekwencji tego procesu ujawnia się większe odbicie ojcostwa Założyciela.

Drugim punktem połączenia jest więź z samą osobą Założyciela. On na podobieństwo Pana – który nie tylko mówił o Ojcu, ale był jego żywym i bliskim odbiciem: „Kto Mnie zobaczył, zobaczył

Razem z Tobą Ojczy!

także i Ojca“ (J 14, 9) – stał się pomostem otwierającym dostęp do głębokiego przeżycia Ojca Niebieskiego. Rodzina czuła w coraz większym stopniu nadzwyczajne ojcostwo Założyciela. Czuła go i doświadczała jako przedstawiciela i objawienie ojcostwa Boga. Stąd też duża dziecięca zależność, którą mu okazywała, zależność, która kieruje się ostatecznie wg tego, którego przedstawia. Posłannictwo Szensztatu dla naszej epoki rzuca więc nowe światło na miejsce i znaczenie Założyciela.

Wystarczy spojrzeć na rzeczywistość wokół nas, aby przekonać się, że nasze czasy w alarmujący sposób straciły świadomość i sens Boga. Bóg jest nieobecny w mentalności i sercu naszej kultury. Człowiek nowoczesny odsunął się stopniowo od Boga. Najpierw przekształcił Boga w ideę, później odsunął go poza wydarzenia świata, a na koniec wymazał ze swojego umysłu. „Bóg umarł“ – stwierdził F. Nietzsche (1844-1900). Z nim cała nasza epoka ogłosiła śmierć Boga.

W ten sposób człowiek XXI-szego wieku stał się ofiarą dezintegracji osobowej, wspólnotowej, moralnej i religijnej. Wiara w Boga staje się z każdym dniem coraz bardziej ograniczona i trudna. Można by powiedzieć, że współczesny człowiek zatracił wrażliwość na dostrzeganie rzeczywistości transcendentalnej. Z tego powodu stoimy przed trudnym i mozolnym zadaniem aby ponownie uzdolnić tego człowieka bez wiary, do otwarcia się na Boga, aby dostrzegł Go, nie tylko intelektualnie, ale żywotnie, nie w jakiejś zniekształconej postaci lecz takim jakim On jest.

Ojciec Kentenich wskazywał z wielką jasnością i uporczywością, że do osiągnięcia tego celu, z punktu widzenia psychologiczno-pedagogicznego, główne znaczenie ma zmiana obrazu ojca w porządku naturalnym i międzyludzkim. Bez przeżycia naturalnego, zdrowego ojcostwa, będzie ciężko doprowadzić człowieka nowoczesnego, do prawdziwego przeżycia Boga jako Ojca. Zapewnienie mu takiego przeżycia otworzy mu drogę i przygotuje grunt na ponowne spotkanie z Bogiem Ojcem. Ta zmiana obrazu ojca dotyczy odnowy w istocie, nastawieniu i działaniu każdego, kto poprzez swoją pozycję czy funkcję posiada autorytet i odpowiedzialność ojcowską, tak jak w przypadku np. ojca w komórce rodzinnej i kapłana.

Mówimy o zmianie czy też o nowym obrazie ojca, ponieważ uczestniczymy w wielorakiej deformacji ojcostwa i autorytetu ojcowskiego. Deformacji, która uwidacznia się w paternalizmie czy autorytaryzmie, w samowoli, braku solidności, trwałości i niezdolności do udzielenia wsparcia i prowadzenia, w oddaleniu (nieobecności fizycznej czy emocjonalnej) i niezdolności kontaktu, w beztrosce tych, którzy powinni być prawdziwym obrazem Boga Ojca. Jak mało jest i jak mało znaczy dzisiaj ojciec wewnątrz rodziny naturalnej. A dziecko przyjmuje w swojej świadomości i podświadomości te przeżycia zdeformowanego obrazu ojca, które później nieświadomie projektuje na obraz Boga.

W tym sensie brakuje człowiekowi współczesnemu naturalnej podatności na zrozumienie głębokiej treści słowa naszego Pana: „Ojczy nasz“. Tak zniknęła jedna z najważniejszych w porządku psychologiczno-afektywnym dróg czy preambuł, które przygotowują i predysponują do wiary. Bóg stworzył porządek naturalny i nadprzyrodzony w harmonijnej jedności. Gdy człowiek burzy porządek naturalny, staje się niezdolny, aby bez dużych zakłóceń, dane mu były doświadczenia i przeżycia w porządku nadprzyrodzonym. W dzisiejszej sytuacji często ten, kto miał być obrazem, zabezpieczeniem i drogą do wiary i zrozumienia Boga Ojca, przemienia się w grabarza i przeszkodę na drodze tej wiary. Czyż nie jest wyjątkowym darem Boga, że zlecając nam takie posłannictwo, także obdarzył nas wzorcowym przykładem ojcostwa naszego Założyciela? Niezliczona jest ilość osób, które mogły doświadczyć jego kapłańskiego ojcostwa jako miłości pełnej mądrości, posiadającej intensywność i głębokość tego, co w pełni ludzkie i nadprzyrodzone. W Nim Rodzina posiada wsparcie i bezpieczeństwo, w Nim posiada wolność, w Nim czuje się chroniona i respektowana, w Nim czuje prawdę i zaufanie do tego zdania z Biblii, które streszcza Dobrą Nowinę: Bóg jest miłością. (cdn)

Razem z Tobą Ojczy!

Zachęcam do SPISYWANIA PRÓŚB I PODZIĘKOWAŃ
zanoszonych za pośrednictwem naszego Ojca Założyciela.
W tym celu można posłużyć się również adresem mailowym:

sekretariat-kentenich@szensztat.pl;

Zapraszam również na stronę internetową poświęconą naszemu Ojcu:

<http://www.pater-kentenich.org/pl/>

TO SIĘ WYDARZYŁO...

DIECEZJALNY DZIEŃ OJCA KENTENICHA PRZY SANKTUARIUM ZAWIERZENIA

Jak co roku, od dwudziestu dziewięciu już lat, rozpoczynamy maryjny miesiąc maj wędrując z Sanktuarium Matki Bożej Piękną Miłości na bydgoskie Piaski, a od siedemnastu lat do Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej. Co roku niesiemy inne intencje, te związane z całym Kościołem i naszym lokalnym, te wspólnotowe i osobiste... i co roku doświadczamy niezwykłego spotkania z Maryją i Jej Synem... Pielgrzymując do Maryi nie tylko aktywnie spędzamy wolny od pracy dzień, ale przede wszystkim manifestujemy naszą wiarę do Boga i miłość do Jego Matki.

W tym roku również 1 maja mogliśmy uczestniczyć w pielgrzymce, która miała wyjątkowy charakter, związany z obchodzonym Rokiem Ojca Kentenicha. Jest to ogłoszony na całym świecie czas, w którym Rodzina Szensztacka pragnie modlić się o beatyfikację Sł. Bożego o. Józefa Kentenicha, poznawać Jego życie i charyzmat oraz ukazać je całemu Kościołowi. Zwieńczeniem tego czasu będzie 50-rocznica śmierci o. Kentenicha, która przypada 15 września 2018r. W naszej diecezji 1 maja świętowaliśmy Dzień Ojca Kentenicha,

Nasze świętowanie w tym roku rozpoczęła uroczysta Eucharystia w Katedrze, którą sprawował J.E. Ks. Bp Jan Tyrawa ordynariusz diecezji bydgoskiej w intencji beatyfikacji Sł. Bożego o. Józefa Kentenicha Założyciela Ruchu Szensztackiego. Na zakończenie Ks. Biskup udzielił pielgrzymom błogosławieństwa i rozesłał nas w dalszą drogę.

Po Mszy Świętej ci, którym pozwoliły siły ruszyli w dalszą drogę piechotą wzdłuż Brdy i dalej przez Jachcice i Piaski. Ci, którzy nie mogli iść dotarli na Piaski autokarem lub autami, by na miejscu w Sanktuarium Zawierzenia wspierać modlitwą i oczekiwać przybycia pielgrzymów. Pan Bóg pobłogosławił nam piękną słoneczną pogodą, a także chwilą deszczu, aby wypróbować nasze zawierzenie...Pielgrzymi szlak przemierzali i starsi i młodszy, także rodziny z maleńkimi dziećmi i dzieci trochę starsze, ale już chwytające „bakcyła” pielgrzymowania...

Podczas każdej naszej pielgrzymki odmawiamy modlitwę różańcową. W tym roku rozważaliśmy tajemnice światła, a teksty rozważań oparte były na słowach Sł. Bożego o. Józefa Kentenicha. Modliliśmy się o rychłą beatyfikację o. Józefa Kentenicha, o to, byśmy byli wierni charyzmatowi Założyciela, byśmy przekazywali go dalej, by on nas inspirował, wzmacniał nasze życie i nasze posłannictwo. Ponadto mogliśmy wysłuchać świadectw ojców rodzin o ich przeżywaniu ojcostwa wraz z o. Józefem Kentenichem.

Wszyscy oczekujący pielgrzymów na Piaskach zebrali się przy bramie, gdy tylko usłyszeli dobiegający zza lasu śpiew. Pielgrzymi powitani zostali z radością, a wszyscy razem udaliśmy się do Sanktuarium Zawierzenia, by powitać Królową Zawierzenia i otrzymać błogosławieństwo na dalsze świętowanie.

Po trudach drogi przyszedł czas na posiłek – pyszny żurek, kielbaski, chleb ze smalcem, kawę, herbatę i ciasto, a także gofry własnoręcznie wypiekane przez naszą młodzież. To także czas na rozmowy, rozmowy i rozmowy... Dzieci miały też przygotowane na miejscu atrakcje m.in. basen z kulkami, który cieszył się wielkim powodzeniem!

Razem z Tobą Ojczy!

Dalszy ciąg naszego świętowania to Rodzinne spotkanie z Ojcem, podczas którego ukazaliśmy aktualność słów Ojca Założyciela dzisiaj, przybliżając Jego życie i sposób w jaki odpowiadał na wydarzenia i sytuacje, które Pan Bóg Mu zsyłał. Do zabawy włączyć mogli się wszyscy, którzy chcieli, odpowiadając na pytania, czy też np. śpiewając piosenki, czy mówiąc wiersze...Odważnych nie brakowało, a spotkanie zakończyło się słodkimi prezencikami od Ojca Założyciela, który zawsze coś darował każdemu z odwiedzających...

Nasze świętowanie zakończyło Nabożeństwo Majowe, podczas którego odśpiewaliśmy wspólnie Litanię Loretańską, a także uczestniczyliśmy w koronacji Pielgrzymującej MTA. Dla Pani Jadwigi koordynatorki jednego z kręgów z Wrześni, która ukoronowała Pielgrzymującą MTA był to z pewnością najpiękniejszy moment tego dnia!

Serdeczne podziękowania dla wszystkich uczestników Diecezjalnego Dnia Ojca skierowała s.Adriana, podkreślając wkład wielu osób i grup, byśmy wszyscy mogli przeżyć tak piękny i radosny dzień.

W tym dniu towarzyszyło nam wielu Kapłanów, którzy wraz z Ks. Biskupem koncelebrowali Eucharystię w Katedrze, wędrowali w pielgrzymce, towarzyszyli nam w Sanktuarium Zawierzenia. Dziękujemy z całego serca o. Romualdowi Kszukowi z Instytutu Ojców Szentszackich animującemu idących pielgrzymów oraz ks. Mariuszowi Wojnowskiemu i ks. Bogumiłowi Stachowiakowi posługującym przy Sanktuarium Zawierzenia, a także ks. Marcinowi Wierchosławskiemu, który odprawił Nabożeństwo Majowe!

Do zobaczenia za rok na jubileuszowej XXX Pielgrzymce z Sanktuarium Matki Bożej Pięknej Miłości do Sanktuarium Zawierzenia! Wpiszmy już do kalendarza nową datę – 1 maja 2019 roku!!!

Violetta Wilandt

- Dziękuję wszystkim z udział w naszej pielgrzymce, a szczególnie osobom funkcyjnym, które z miłości do Matki Bożej zawsze są gotowe do pomocy drugiemu człowiekowi.

- Młodzież bardzo serdecznie dziękuje za pomoc w zorganizowaniu akcji „palemka” oraz akcji „gofry”. Dochód jest przeznaczony na organizację Dnia Dziecka. Bóg zapłać!!!

!!! OGŁOSZENIA !!!

**...I co czuje i co żyje
niech z nami sławi Maryję...**

ZAPRASZAMY NA NABOŻEŃSTWA MAJOWE

W SANKTUARIUM ZAWIERZENIA:

w czwartek i sobotę o g. 17.30

w niedzielę o g. 15.00!

Od jakiegoś czasu FORMACJA WSTĘPNA do Dzieła Rodzin, tzn do wszystkich jego wspólnot odbywa się wspólnie. Po zawarciu Przymierza miłości rodziny decydują się na jedną z tych dróg. Obecnie rodziny te przygotowują się do Przymierza, które planujemy na 8.09.18 r. Proszę o modlitwę w ich intencji.

Razem z Tobą Ojczy!

MAJ 2018

- *13.05 – Uroczystość 30 lecia poświęcenia Sanktuarium Syjonu w Józefowie
- *14 – 22.05 – **NOWENNA PRZED JUBILEUSZEM 70 LECIA SZENSZTACKIEJ LIGI RODZIN**
- *17 – 23.05 - Pielgrzymka do Szensztatu: *W drodze do Przymierza z Ojcem, - wszystkich duchowo zabieramy!!!*
- *18.05, pt. - 10.00-18.00 - adoracja NS, Msza św. Przymierza – oprawa lit. - gr. Zwiastowania
SPOTKANIEZOJCEM: *Maryjo, wyczekująca pośród grona Apostołów - z Ojcem Józefem Kentenichem wołamy o dary Ducha Świętego*
- * 19.05 - Akademia Rodziny
- * **20.05, - Uroczystość Zesłania Ducha Świętego**
3.ndz, g.15.30 – EUCHARYSTIA w int. Małżeństw i rodzin z BŁOGOSŁAWIENSTWEM matek/rodziców oczekujących potomstwa oraz modlitwą o dar nowego życia
- * **23.05.2018 r. - 70 LECIA POWSTANIA SZENSZTACKIEJ LIGI RODZIN**
- * 26.05, g.14.00 – Dzień Dziecka na Piaskach: prosimy w imieniu dzieci o cukierki w papierkach i ciasto.
- * **27.05, g. 14.00 – 18.00 – Jubileuszowe spotkanie dla Członków Ligi Rodzin oraz przygotowujących się do PM in blanco**

CZERWIEC 2018

- 1-3.06 – Forum Rodzin Szensztackich w Otwocku-Świdrze
- 10.06 - Marsz dla Życia i Rodziny
- 16.06, czw. - Rocznica Poświęcenia Sanktuarium (2001 r.)**
- 17.06 – ODPUST**
- 18.06, pn., g.10.00-18.00 - adoracja NS, Msza św. Przymierza – oprawa lit. - gr. MB Fatimskiej i św. Kr. Jadwigi; SPOTKANIEZOJCEM: Ojciec swoim dzieciom na wakacje
- 23-24.06 - Akademia Rodziny**

Pamiętajmy o naszych Chorujących, o Jubilatych i Solenizantach, wypraszając im potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej. Zachęcam do odmówienia nowenny do Ojca Założyciela w intencji naszych Chorych i we wszystkich intencjach zanoszonych za jego wstawiennictwem. W sposób szczególnie pamiętajmy o p. Marii, p. Wandzie, p. Stefanie i p. Marku.

Wszystkim, którzy chcą podzielić się swymi refleksjami, intencjami, pomysłami, czy też świadectwami a przez to przyczynić się do wspólnego tworzenia naszej gazетки, prosimy o kontakt.

Diecezjalne Centrum Ruchu Szensztackiego:
Bydgoszcz ul. Smukalska 113, Tel. 52/340-20-14

www.bydgoszcz.szensztat.pl
www.facebook.com/SzensztatBydgoszcz
www.szensztat.pl

Redakcja:

S. M. Emanuela – s.emanuela@szensztat.pl, D. T. Wojcieszakowie: 692 480 029, tomaszwojciech@wp.pl, M.M. Nowakowie: 504 752 084, goskanowak1@buziaczek.pl, B. K. Stygarowie: 501 657 091, bozenastygar@wp.pl, k_stygar@wp.pl; B. i P. Kruczkowscy: tel. 503 141 165, 3kp@wp.pl, Diec. Toruńska: W. B. Pniewscy: 512 970 102, pniewskawanda@gmail.com
Konto Sióstr: BANK PEKAO SA II ODDZIAŁ W BYDGOSZCZY Nr: 47 1240 3493 1111 0000 4306 1259